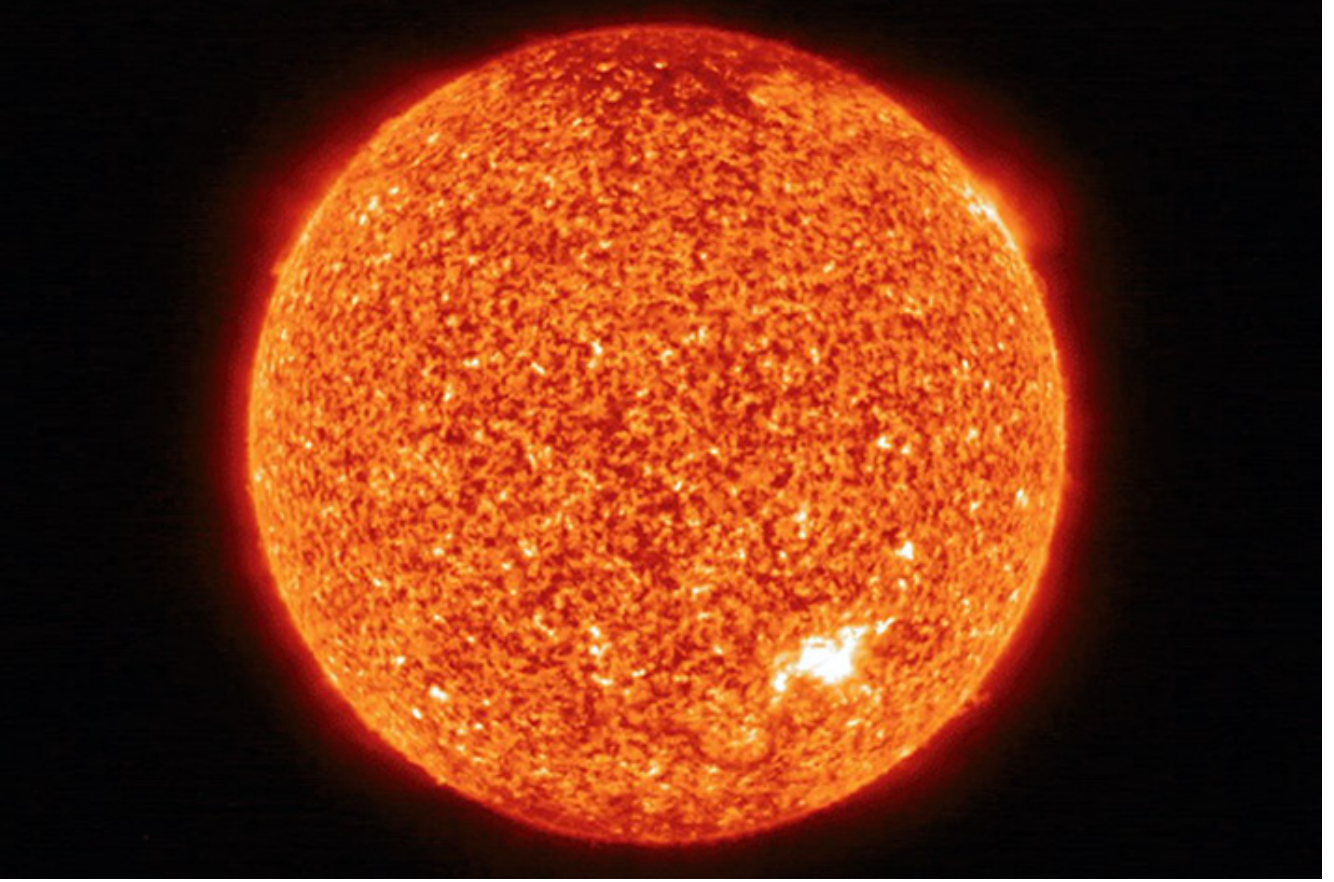

İslam'a İdeolojik Yama Olur mu?

“İslâmiyet güneş gibidir, üflemekle sönmez. Gündüz gibidir; göz yummakla gece olmaz. Gözünü kapayan, yalnız kendine gece yapar.” - Bediüzzaman Said Nursi

Bizler nedense, din deyince sadece Allah'tan gelen dinleri veya Hindistan ve Çin gibi ülkelerde çok görülen beşeri dinleri anlıyor ve değerlendiriyoruz. İdeolojiler de insan davranışlarını kurallar ile sınırladığı ve dinlerin hüküm alanlarına müdahale ettikleri için birer din sayılırlar.

Bir insanın hükümleri çakışan iki veya daha fazla dine mensup olması düşünülemez! En azından Müslümanlar için durum böyledir! Çünkü Yüce Allah, kitabında *“Allah nezdinde hak din İslâm'dır.”* (Al-i İmran/19) buyuruyor! Hatta bu konuda ilerleyen ayetlerinde daha açık hükümler vazediyor: *“Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.”* (Al-i İmran/85)

İslam ile çelişen bir dinin veya ideolojinin hükümlerini makbul ve muteber görerek benimseyen, hararetle savunan ve bir ideal haline getirenler, Allah'ın hükümlerini ve Hz. Muhammed'in sünnet-i seniyyesini batıl bir şekilde neshetmiş (kaldırmış, iptal etmiş) olurlar. Batıl düzenler içinde yaşamak zorunda kalmak ve batıllar arasında en az zararlısını ehven-i şer kastıyla tercih etmek farklı şeydir, batıla amigo gibi taraftar olmak ve hakkı hatırlatanlara husumet besleyip nifakla suçlamak apayrı şeylerdir.

İslam dini tek başına en yeni, en güzel, en doğru ve Allah'ın emrettiği dindir. Bu yüzden hem İslam hem de Müslüman kelimelerinin önüne başka din ve ideolojilerden ekleme, tamlama, tanımlama, sınırlama yapılamaz. Yani; Feminist, Sosyalist, Laik, Demokratik, Faşist, Kapitalist, Muhafazakar, Liberal,

Enternasyolist, Anarşist, Komünist, Marksist, Milliyetçi Müslüman ve İslam olmaz! Ben de öyle değilim! Sadece Müslümanım! Müslümanlık kavramı içinde bana gerekli olan her şey var! Rabbimize hamd ve şükürler olsun!

Bütün din ve ideolojilerdeki hüküm ve uygulamaların bir kısmı, İslam içinde meşru ve mübah sınırlarda kaldığı için hayat bulabilir. Çünkü İslam dini en mükemmel ve her zaman yeni kalan bir yapıya sahip olduğu için, her güzellikten ve doğruluktan paylar içerir. Ama bu meşru paylara nispet edilerek, tamamı İslam karşıtı olan batıl ideolojilerin isimleri, İslam ve Müslümanlar ile birlikte anılamaz, yanına yama yapılamaz. Müslümanların veya İslam'ın bu ideolojilerle birlikte anılmasına gerek yoktur. Hepsinin uygun seviyede ifadesi için İslam ve Müslüman kavramları yeterlidir. Belli bir yöne aşırı dikkat çekmek için ideolojik yamalar yapıldığında, İslam devreden çıkar, ucube ve Allah'ın kabul etmeyeceği bir inanç yapısına dönüşür.

Her ideolojiye yönelik açıklamalar yapmak yazıyı gereksiz yere uzatacağı için, bazı örnekler ile yetinmeye çalışacağım.

Mesela, İslam dini sosyal dayanışmaya büyük önem verir. Zekatı şart koşar, sadakayı, düşküne ve yolda kalmışa, yaşlıya, komşulara, akrabalara iyiliği emreder. Buna benzer yaklaşımlar sosyalizmde de var diye Sosyalist Müslüman denilemez. Aynı şekilde, sosyalizmde olmayan boyutlarda ticarete ve kişisel girişim hürriyetine de önem verir. O yönüne bakarak da Kapitalist Müslüman tanımlaması da yapamayız.

Feminizmin temelinde ateizme dayandığını, bütün mücadelesinin Allah'ın gönderdiği dinlerle gelen kadın-erkek ilişkisini yok etmek üzere kurulduğunu bizzat önderleri açıklıyor ve söylemleri de bunu destekliyor. Hal böyleyken "Feminist Müslüman" diye bir tanımlama yapılabilir mi? Başörtüsüyle İslami kimliğini belli eden kadınların, aynı zamanda feminist olduklarını beyan ettikleri, STK yayınlarında feminist yabancı yazarları referans alarak makaleler yayınladıkları dehşetli günleri yaşıyoruz. Tıpkı pirincin içindeki beyaz taş gibi sinsi ve acılı bir zarar verdiklerini ne zaman görecekler?

Müslümanların fikir ve düşünce dünyası o kadar kısır ve baskılı bir cendereye alınmış ki, neredeyse hepsi demokrasinin en mükemmel rejim olduğuna iman etmişler! Üstelik bu imanları o kadar güçlü ki, alternatif düşüncelere tahammülleri bile kalmamış! İslam'ın seçimli, şuralı, meşveretli, istişareli, atamalarda ehliyet ve liyakatli yönetim tekliflerinin asırlardır sahipsiz kaldığını da göremiyorlar! Bize özel, demokrasinin meşru niteliklerini de barındıran ideal bir sistem teklifine de kapalılar!

Halbuki, imani bir mesele gibi sahip çıktıkları demokrasi tiyatrosu sayesinde, vatandaşların elitlerin tercihlerini onaylayıp meşrulaştıran piyon durumuna düştüğünü, sözde milleti temsilen seçilen vekillerin, belirli güç odakları ve sayılı birkaç kişinin isteğiyle listelere girebildiğini, vekillerin elini ve dilini bağlayan prangalar ile susturulduğunu, adaletin bir türlü bağımsız çalışmadığını, bu ortamda yapılan hemen her yasal düzenlemenin Müslümanları her geçen gün İslam'dan uzaklaştırdığını, çoktan fark ederek düzeltilmesi için birlikte gayret etmeleri gerekirdi!

Sadece aile ve eğitim konusunda yapılan düzenlemelerin bile, ne büyük manevi cinayetlere neden olduğunu ve toplumu yıkıma götürdüğünü bilmek dahi, sözüm ona demokratik düzenimizi sorgulamak ve sorunlarını gidermek için yeterli olmalıydı! Demokrasiyi putlaştıranlar kendilerinin ve toplumun, hem dünyasını hem de ahiretini riske atıyorlar.

Evet, her yenilik kötü değildir! Ama sorgusuz sualsiz, İslami mihenk taşlarına vurulmadan alınan yenilikler de felaket nedeni olabilir! Sevgili Efendimiz Hz. Muhammed Aleyhisselam buyuruyor ki: *"Kim İslâm'da güzel bir işe öncülük eder ve kendisinden sonra bununla amel edilirse, kendisinden sonra o işi yapanlar gibi sevap alır. Üstelik onların sevaplarından da bir şey eksilmez. Kim de İslâm'da kötü bir*

davranışa ön ayak olur ve kendisinden sonra bununla amel edilirse, kendisinden sonra onu yapanlar gibi günah alır. Onların günahlarından da bir şey eksilmez.” (M6800 Müslim, İlim, 15)

Allah’u Teala’nın, pek çok konuda kullarına karşı şefkat ve merhametini sınırsızca sergilerken, tevhidine yönelik şirk sözleri ve davranışlarına karşı gazap ile karşı çıktığını ve şiddetle uyardığını görüyoruz. Aynı durum, gönderdiği son din olan İslam için de geçerlidir: *“Müşrikler istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O’dur.” (Saff/9) ve “Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen O’dur. Şahit olarak Allah yeter.” (Fetih/28)* gibi ayet-i kerimeleri de bu tavrını ifade ediyor.

Şartlar gereği, farklı ülkelerde farklı rejimler altında yaşayabiliriz. Zorunlu durumlar idealmiş gibi sorgusuz kabule ve tarafgirliğe dönüşmemeli! Her zaman ve her yerde iyiliği emretmekten, kötülükten sakındırmaktan geri durmamalıyız! Bir Müslüman kendisini her haramdan koruyamayıp, nefesine kapılarak günah işleyebilir. Ama haramın ve günahın ne olduğunu bilmek, yaptığından utanmak, günahını ifşadan çekinmek ve en kısa zamanda affını dileyerek bunlardan uzak durmaya çalışmak zorundadır. Günah ve haram şeyleri meşru ve mubah saydığı anda, İslam ile olan ilişkisi feci şekilde yara alır ve kopma noktasına gelir. Yönetim sistemlerine olan bakışımız da benzer esaslara dayanmalı.

Yüce Allah cümlemize iman, şuur, basiret, birlik ve beraberlik versin. Hak yolundan ayırmasın, ayrılanlara hidayet versin. Hidayete layık görmediklerinin şerrinden Müslümanları muhafaza eylesin! Amin...

Hayatımızdan Allah’ı Çıkardık, Nefsine Zulmedenlerden Olduk!

Biz Müslümanlar, Yüce Allah'ın bizleri kulluğumuzu görmek ve göstermek için yarattığına, dünya hayatının bir imtihan dönemi olduğuna, amellerimizin sonucu ve Allah'ın yargılamasına göre Cennet veya Cehennem ehlinde olacağımıza iman etmiş kimseleriz.

Tarih boyunca bu inancın gereğini iyi kötü yerine getirmeye çalıştık. Hem dünya hayatımızı, hem de ahiretimizi imar etmenin gayretinde olduk. Müslümanların dünya ve ahiret dengesini mükemmel sağlayabildiği Asrı Saadet başta olmak üzere; Endülüs dönemi, Selçuklu İmparatorluğu, Büyük Osmanlı Devleti gibi güçlü dönemlerimizde, dünya üzerindeki bütün halklar için yıldız gibi parlayan bir örnek ve cazibe merkezi olabildiğimizi de gördük. İslam diyarında zekat verecek fakir Müslümanlar kalmayınca, İslam'a ısındırmak ve insani görevimizin gereğini yerine getirmek için Gayri Müslimlere de zekat ve benzeri yardımlarda bulunduk.

Yükseldiğimiz zamanlarda, her işimizin başında, ortasında ve sonunda Allah vardı. Allah'ın olamayacağı işlerimiz oldukça az ve genelde de gizli kalırdı. Ama artık Allah'ı işlerimizin her aşamasından uzaklaştırdık, Allah'ın sevmeyeceği işleri aleni yapmaktan adeta zevk alır olduk.

Günümüze, işimize, yemeğimize, suyumuzla besleme ile başlayıp hamd-ü sena ile bitirmeyi neredeyse terk ettik! Evlerimizde yemeklerimiz besmelesiz pişer oldu. Ne eski tatları kaldı ne de bereketi. Abdestsiz toprağa basmayan analarımız vardı. Şimdi insanlarımız abdesti unuttu, gusül almayı hiç öğrenmeden cenabet gezenlerimiz oldu.

Allah'ın rızasını kazanmak, kullarının ve hatta hayvanatın ihtiyaçlarını gidermek için Vakıflar kurmuştuk. Vakıfları amaçlarından uzaklaştırdık, vakıf paralarını gasp edip Allah'la dalga geçercesine Vakıfbank adıyla faiz işletmecisi, Allah'a ve Rasulüne savaş açan devlet bankası kurduk. Diyanet İşleri Başkanlığımızın bile paralarının kaçınılmaz olarak işletildiği, bütün helal kazançların karışarak mundarlaştığı, ülkenin zenginliklerini ve alın terini Siyonist simsarlara peşkeş çeken faizli ekonomik düzene mahkum olduk. Bu sömürüye, küresel entegrasyon diyerek zoraki kılıf bulduk. 1500 yıllık İslam medeniyetimizin ekonomik sistemini adam gibi kurup işletemedik. Siyonist borca dayalı para düzeninin çaresiz kölelerine döndük. Sanayici ve tüccarlarımız tek tek yıkılırken bankalar her yıl kar rekorları kırmaya, vergiyi en çok ödeyenler listesini doldurmaya başladı. Onlardan gelen 3 kuruş verginin ne kadar bereketsiz olduğunu, arkasında sömürülen hakların ve emeklerin ne kadar fazla olduğunu insaf ehli düşünceli insanlar anlarsa da anlatsa da duyulmaz oldu.

Eğitim sistemimizden Allah'ı uzaklaştırdık! ABD kontrolündeki ateist zihniyetli müfredatlar içinde nesillerimizin beynini ve imanını çiğnettik. Sonuç olarak dindar insanların deist veya ateist evlatlarının çoğalması sıradan vakalar sayıldı. Üniversitelerimizden mezun olan gençlerimizi, yeni hayatlarına papaz kıyafetleri içinde uğurladık. Rektör ve dekanlık gibi rahiplik unvanlarını hocalarımıza vererek, meşru ve saygın sıfatlar arasına aldık.

Nikahlarımız bile Yahudi-Hristiyan merasimlerinin bir derlemesine dönüştü. Onlar gibi evlenip, onlar gibi dans ederek aile hayatımıza başladık. Tevazu ve sadelikten nefret ettik. Lüks ve ihtişamın peşinde borçlara boğulduk. Mutlu ve huzurlu yaşamayı seçmek yerine; sabrı bilmeyen, kavgasız konuşamayan, borcundan nefes alamayan, beceriksiz çiftlere döndük. Evlenmekten çok boşanmayı seçtik. Helal yaşamak uzak, pahalı ve zor geldi. Haram ilişkiler kolay, ucuz ve tatasız bilindi.

Domuzun ve domuz parçalarının girmediği yer ve ürün kalmadı! Devletimiz, milletini domuzların işgalinden koruyamadı! Gıdalarımız bozuldu, kimyasal ve biyolojik dengeler alt üst edildi. Sapkınlık emareleri ilaç ve gıdalar yüzünden kendiliğinden görülür oldu.

Sapkın, zalim ve katil olan bazı erkekler ayıklanıp adam gibi cezalandırılmadı. Allah'ın adaletini beğenmedik ve idamı gavurların emrine uyup kaldırdık. Ateş düştüğü yerlerde kaldı. Mağdurların ve

yakınlarının yürek yangınları ölene kadar hiç sönmedi. Kisasın can veya fidye huzurunu halkımıza çok gördük. Neredeyse hiç kimsede, sistemin adaletine inancı ve güveni kalmadı. Feministler ve sapkınlar bunu kaçırılmaz fırsat bildi. Topyekûn erkek düşmanlığını devlet politikasına dönüştürdü. Kanunların adalet ruhu pozitif ayrımcılık yalanıyla çiğnendi. Kadın olunca ne yapsa yanına kar, erkek olunca aldığı nefes suç sayıldı. En zalim erkek düşmanı kanunlar bile gerçekten mağdur edilen kadınlarımızı bir türlü koruyamadı. Olan yine mazlumlara ve kenarda kalmışlara oldu. Çünkü zalim üreten sistemin bataklıkları kurutulmadı. Yeni zalimlere bahane olacak tahrik kaynakları açıldı.

Allah, kadınları biz erkeklere nikah ile emanet olarak verdi. Bizim de namusumuzu ve huzurumuzu kadınlara emanet etti. Biz haddimizi aştık ve emanetçi değil de kadınların sahipleri olduğumuzu sandık. Kendi acziyetlerimizin ve zaaflarımızın hırsını kadınlardan çıkarmaya kalktık. Nikahın karşılıklı rıza ile faydalanmaya dayanan ve sonu ahiret hayatını hedefleyen bir hayat ortaklığı olduğunu unutup, sıradan bir mal ve hizmet alımı anlaşması olduğuna sandık. Gözünü bizimle açan kadınların gözünü ve gönlünü doyuramayıp dışarıya meyletmesine, zehirli davetlerin cazibesine kapılmasına fırsat verdik. Onlar da bazen pireyi deve yaparak, sabrı ve şefkati terk ederek nefislerine uydular, kocalarının mahremiini ortalığa serdiler. Kutsal yuvalarının içine başkalarının karışmasına izin verdiler. Kimisine annelik zor geldi, kimisine de kadınlık, yuvalarını dağıttılar, kocalarının kabahatlerine onlar da ortak oldular.

Ramazan ayında kendisi tutmasa da açıktan oruç yemeğe utanan nesiller gitti. Yerlerine "Recep ile Şaban'ın aşkına Ramazan ne karışır!" diyen eşcinsel sapkınlar ordusu peydahlandı. Dövme yaptırmak gibi kesin lanetlenen günahları açıktan işlemek ve göstermek meziyet oldu. Her türlü sapkınlığı, dövme gibi haramları, zinanın bütün şubelerini işleyen "ünlü, manken, sanatçı, artist, fenomen" vb. etiketli şeytanın cehennem pazarlamacıları, evlerimizi bizim rızamızla 24 saat işgal etti. Çoluk çocuğumuzun beynini yıkadı, imanını parçaladı. Hem de bizim yanımızda, hem de bizim aldığımız bilgisayar, telefon ve televizyonlar ile.

Dilimizden ve sohbetimizden Allah'ı çıkardık. Selamlarımız da artık Allah adı anılmaz oldu. Allah'ın selamı demode görüldü. Allah'a ismarlamaya veya emanet etmeye tenezzül etmedik. Günaydın, iyi günler, iyi akşamlar ve iyi geceler gibi ruhsuz zaman bildirimleri kafi geldi. Maşallah ve inşaallah gibi kelimeleri televizyon soytarılarının şovlarına hapsedtik ve onlarla birlikte dalga geçilmesini yıllarca önleyemedik.

Beş vakit namaz kılmaya üşendik. Düzenli yaşamayı, kararında beslenmeyince aldığımız kilolar için, paralı spor kulüplerinde ter döküp normale gelmeye çalıştık. Abdest almanın bedeni ve ruhi temizliğini bıraktık, alkollü antiseptik solüsyonlarla mikroplardan korunmaya çalıştık.

Dini terimleri ticari işletmelerine vererek dini sömürdüğünü düşündüğümüz şahıslara kızarak sürekli buğzettik. Lanetli kumar günahına Milli Piyango etiketini vuranlara bir türlü sesimizi yükseltip dur artık diyemedik! Anayasamıza devlet gençleri kumar, alkol, uyuşturucu vb. kötü alışkanlıklardan korur diye yazdık. Sonra o gençlerin devlet eliyle Milli Piyango, Spor Toto, İddia, At Yarışı ve bahis oyunları gibi envai çeşit kumarları oynamaları için özel teşkilatlar kurduk.

Allah'ın emri olan zekatı vermekten kaçındık, köşe başlarındaki dilenci simsarlara 3-5 kuruş vererek kendimizi hayır yapmış gibi kandırdık. Zekat ile malımız temizlenmediği için, başımıza gelen kaza ve musibetlere şaşırıp kaldık.

Allah işlerimizi ehline teslim etmemizi emretti. Bizler ise Sen karışma Allah'ım, önce ailem, akrabalarım ve tanıdıklarım dedik. Ehline vermediğimiz her işin ve makamın cezasını hep birlikte çektik. Zararlarına ortak olduk, diğer kulların hakkına girdik. Kayırmacılığı en iyi yapanlara kızsak bile içimizden takdir ettik ve aynı imkanın bizlere de gelmesi için gizli-açık savaş verdik.

Kısacası yediğimiz naneler say say bitmez! Ancak son nefesi verene kadar Allah'tan da umut kesilmez! Hepimiz kendi çapımızda irili ufaklı hatalara ve günahlara girmiş olabiliriz. Bizi yaratan Allah bizleri de en iyi bilen ve tanıyandır! O yüzden tövbe kapısını ölene kadar açık tutandır! Kimseyi hedef almıyor, görüp şahit olduklarımı yazıyorum. Ben kendi derdime yanyorum. Düşman olarak bana nefsim yeter de artar bile. Rabbim hepimize hidayet ile günahlarımızdan kurtulmayı nasip etsin. Yoksa sonumuz çok fena görülüyor! Allah muhafaza...

Görsel Kaynağı: <https://wallpapersafari.com/w/5oY9IM>

İnsanların Telif Hakkı Var da, Allah'ın Yok mu?

Kültür ve Turizm Bakanlığımızın Telif Hakları Genel Müdürlüğüne göre telif hakkı:

Kişinin her türlü fikri emeği ile meydana getirdiği ürünler üzerinde hukuken sağlanan haklardır.

5846 Sayılı Kanunda da telif hakkı doğan Eser Sahiplerinin maddi ve manevi bazı hakları vardır.

Manevi haklar:

- Umuma arz hakkı
- Adın belirtilmesi yetkisi
- Eserde değişiklik yapılmasını men etme yetkisi
- Eser sahibinin malik ve zilyede karşı haklar

Her türlü görsel, müzikal ve yazılı eserlerin telif hakkı söz konusudur.

Kişi ve kurumların emeği ziyan edilmesin ve eser üretmeye devam edebilecek maddi-manevi tatminleri olsun isteniyor.

Maddi hakları bir yana bırakalım;

Manevi hakların içeriğine bakınca, Rabbimizin biz kullarından beklediği görevler ve saygınlığının ifade edilmesi aklıma geliyor.

Yüce Allah bizden hükmünün yer yüzünde bilinmesini, yayılmasını ve uyulmasını istiyor. Bu yüzden yerine getirmemiz gereken asgari ibadetler ve diğer sorumluluklarımız var. Taha Suresi 14. Ayet-i Kerime:

Muhakkak ki ben, yalnızca ben Allah'ım. Benden başka ilâh yoktur. Bana kulluk et; beni anmak için namaz kıl.

Allah-u Teala mümkün olan her zaman ve her yerde O'nu anmamızı istiyor. Ahzab Suresi 41.-42. Ayet-i Kerimeler:

Ey inananlar! Allah'ı çokça zikredin. Ve O'nu sabah-akşam tesbih edin.

Söz ve emirlerinin eğilip bükülmesini, değiştirilmeye çalışılmasını şiddetle men ediyor. Yarattıklarının ise, makul ve mecburi nedenler olmadıkça değiştirilmemesini istiyor. Gereksiz estetikler, dövmeler ve ucube misali piercing uygulamaları bu yüzden haram kınıyor. Yunus Suresi 15. Ayet-i Kerime:

Âyetlerimiz kendilerine apaçık birer delil olarak okunduğunda, (öldükten sonra) bize kavuşmayı ummayanlar, "Ya (bize) bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir" dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edecek olursam, elbette büyük bir günün azabından korkarım."

Nisa Suresi 118.-119. Ayet-i Kerimeler:

Allah o şeytana lânet etti ve o da, "Andolsun ki senin kullarından elbette belirli bir pay alacağım" dedi. "Onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim de (putlara adak için) hayvanların kulaklarını yaracaklar. Yine onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse şüphesiz o, apaçık bir hüsrana düşmüştür.

Mülkün Allah'a ait olduğunun hiç bir zaman unutulmamasını ve onun rağmına hükümranlılık tesis edilmemesini mutlak surette bekliyor. Furkan Suresi 2. Ayet-i Kerime:

O, göklerin ve yeryüzünün mülkü (hükümrânlığı) kendisine ait olandır. Çocuk edinmemiştir. Mülkünde hiçbir ortağı da yoktur. O her şeyi yaratmış ve yarattığı O şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir.

Şimdi, en basit bulduğumuz sinema eserlerinde dahi, yüzlerce insanın emeklerinin olduğunu, yapımcı firmanın korsan satış ve gösterimlere karşı son derece duyarlı ve korumacı davrandığını biliyoruz. Emek ve hakların korunması adına yüksek para ve hapis cezaları ile caydırıcı önlemler alınıyor ve sürekli takip ediliyor.

Müzik eserlerinin nerede ve ne kadar çalınacağı dahi telif hakları ile korunuyor.

Yazılım üreticileri lisanssız kopyalama ve fikri yapının çalınmasına karşı doğal olarak sert tepkiler veriyor. Hatta iş yerlerine polis eşliğinde baskınlar yapıp her bilgisayar tek tek kontrol edilebiliyor.

Kendi haklarımız söz konusu olduğunda böyle keskin ve kararlı olabiliyoruz.

Madem insanların telif hakkı öyle de, **Allah'ın telif haklarını kimler savunuyor ve koruyor?**

Sırf hastalıklı sevgilerimizin ne kadar derin olduğunu ifade edebilmek için,

sapkın şarkılarımızda kadınına tapacak kadar sevdiğini, saçının bir teline Cennet'i değişmeyeceğini,

onsuz Cennet'in bile sürgün sayılacağını söyleyen cesur cahillerimiz var!

Kültür Bakanlığımız, Diyanet İşleri Başkanlığımız böylesine basit, küstah ve İslam dışı ifadelerin geçtiği sözüm ona eserler için ne yapıyor?

Ben kendi vergilerimle Allah'ıma, Kitabıma ve Peygamberime hadsizce hakaret eden yayınların himaye ve teşvik edilmesini, resmi mecralarda yayınlanmasını istemiyor ve yapanlara da hakkımı helal etmiyorum.

Eğer, lafa gelince %99'u Müslüman olduğumuzu söylediğimiz bir ülkede yaşıyorsak, %99 yazılı ve görsel medyada böylesine küfür ve aşağılama içeren sözde eserlerin yer almaması gerekir. Kendi paramızla Cehenneme odun alıyoruz farkında mıyız?

Bütün ressamlar eserlerinin bir köşesine adını yazmaya dikkat eder ve eserin sahibinin bilinmesini, duyulmasını ister.

Bizlerde kavuştuğumuz her bir nimet için, mümkün olduğu kadar Allah'ı anmak ve şükretmek zorundayız. Yemek yerken, su içerken, yola çıkarken, evladımızı severken, hülâsa bizi mutlu eden ve ihtiyacımızı gideren her şeyin onun eseri olduğunu bilmek ve hatırlamak zorundayız. Bismillah, Elhamdülillah demek zor değil ama bu kadarına bile tenezzül etmeyenler, yarın Hakkın huzurunda nasıl rahatça af ve mağfiret dileyebilir?

Dünyada biraz mal mülkü olanlarımız, sanki ebedi kalacakmış gibi mağrur ve kibirle dolaşp, etrafına caka satarak gezebiliyor. Lüks arabalarında ve konutlarında şatafatlı hayatlar sürerken Allah'ı anmak ve şükürünün gereğini zekat ve diğer maddi ibadetlerle yerine getirmek aklına bile gelmeyebiliyor. Zenginlerin çokça yaşadığı yerlerde, aç yatan fakirlerin ahları ateş olup hem dünyalarını, hem de ahiretlerini yakabilir. Zekat verecek fakirlerin bulunamadığı dönemlerden, açlıktan ölen masum ve çocukların zamanına gelmişiz. Böyle medeniyet olmaz olsun!

Şüphesiz biz sizi, kişinin önceden elleriyle yaptıklarına bakacağı ve inkarcının, "Keşke toprak olaydım!" diyeceği günde gerçekleşecek olan yakın bir azaba karşı uyardık.

Buyuruyor, Şanı Yüce Rabbimiz Nebe Suresi 40. Ayet-i Kerimesinde. Bilmeyerek itaat etmeyen cahillerden olduğumuzu iddia edemeyeceğimize göre, bilerek yapmayan zalimler olarak yargılanma riskimiz var.

Eyy Şanı Yüce Kudreti sınırsız Allah'ımız, bizleri Sen'in hakkını, Sana itaat ve ibadetle teslim edenlerden eyle. Amin...

Kaynaklar:

Yazı görseli: <https://www.nasa.gov>
<http://www.telifhaklari.gov.tr/Telif-Hakki-Nedir>
<http://kuran.diyamet.gov.tr>
<http://www.ilayevmilkiyame.com/2014/sarki-sozleri/>

Asgari Ücret Yetmiyor, Asgari Müslümanlık Yeter mi?

Evine sadece bir asgari ücret giren insanlarımızın Allah (C.C.) yardımcıları olsun. Bu zamanda asgari ücret seviyesinde gelirlerle geçinmeye çalışanlar her ay kahramanlık yaparak yaşıyor. Zaten bu yüzden sadece babalar değil, anneler ve hatta çocuklar bile çalışarak aile bütçesine katkı vermeye uğraşıyor. Hiç bir şey olmazsa konu komşu yardımları, memleketten gelen takviyeler ve diğer sosyal kurumların desteği ile açıklar kapatılmaya, ihtiyaçlar giderilmeye çalışılıyor. Görüyoruz ki asgari ücret geçinmeye yetmiyor, peki asgari Müslümanlık kurtuluşumuza yeter mi? Bu konudaki düşüncelerimi ve ne demek istediğimi en başta kendi nefsimi muhatap alarak ifade etmeye çalışacağım. Dilerim okuyanlara da faydası dokunur.

Bizlere bahşedilen ömrün en keskin dilimlerini her gün doğup yeniden batan güneş belirliyor. Şüphesiz kıyamete kadar devam edecek bu döngüye hepimiz belirli bir süre için şahitlik edebileceğiz. En son gördüğümüz gün batımından sonra yeni sabaha kimlerin kavuşacağına dair kesin bir teminatımız da yok. Bu güzel manzarayı belki de son kez görüyor olacağız. Üstat Necip Fazıl ne güzel söylemiş: *“Büyük randevu, bilsem nerede, saat kaçta? Tabutumun tahtası, bilsem hangi ağaçta?”* Saati bize meçhul ama geleceği kesin bu büyük randevu için hazır mıyız? Şükürler olsun ki İslam üzere olduğumuza iman ediyoruz ama Müslümanlığımız bizden kabul edilecek mi? Kıytırık dünya sınavlarını başarmak için girdiğimiz onca stres ve hazırlığın yarısı kadar olsun ahiret sınavı için endişeleniyor muyuz? Sınırlarını nefsimize göre belirlediğimiz asgari Müslümanlığımız ahiret sınavında kurtuluşa ve Rıza-i İlahi'ye erenlerden olmamızı sağlayacak mı acaba?

Asgari Müslümanlıktan kastım, İslam ile ilgili olarak yerine getirmediklerimiz veya getiremediğimiz görev ve sorumluluklarımızdan arta kalan iyi amellerimiz ve kuru bir iman inancından beslenmeye çalışan kulluğumuzdur. İmanımızı güçlendiren temel unsur amellerimiz olduğu için, amelsiz imanımız doğal olarak zayıf ve güçsüz kalıyor. Herkesin kendine göre asgari Müslümanlık çizgisi hayat tarzına paralel şekilde oluşuyor. Bu çizginin meşrutiyetini ve yeterliliğini ancak Allah bilebilir. Kişileri sınıflamak veya yaftalamak haddimiz değil ama açık şekilde izah edilen Nass'lardan (temel İslam kaynaklarına dayanan net bilgiler) yola çıkarak genel değerlendirme veya özeleştirme yapabiliriz.

Dünyadaki hemen her işimiz bir sözleşmeye dayanıyor. Bazıları yazılı bazıları da sözlü akitlerle kayıt altına alınıyor. Evlilik taraflar arasındaki bir akit. Karşılıklı haklar ve sorumluluklar doğurur. Kadın ve erkeğin birbirlerinden faydalanmasına ve birlikte yaşamasına meşru bir zemin sağlar. Öğrencilik okul ile yapılan bir sözleşmedir. Eğitime katılım ve başarı azmi gerektirir. Karşılığında eğitim ve öğretim hizmeti alınır. Çalışma hayatı ve ticaret tamamen sözleşmelerle yürür. Belli bir zaman dilimindeki çalışmasına karşılık işçiye ücret ödenir. İşçiden beklenen en iyi performansını göstermesi, işverenden beklenen de iyi bir iş ortamı ve düzenli ödenen hakkaniyetli bir ücret sağlamasıdır. Taraflardan birisi sorumluluklarını ciddi ölçüde yerine getirmediklerinde karşı tarafın sözleşmeden vaz geçme hakkı doğar. Evlilikler bozulur, eğitimler biter, işçiler çıkarılır veya iş yerini bırakır. Vatandaşlıkta toplum ve devlet ile yapılan bir sözleşmedir. Kurallara uyulmadığında sonu idama varan yaptırımlar gerektirir. Vergi ve benzeri maddi yükümlülükler doğurur. Buna karşılık sağladığı faydalar ve haklar nedeniyle gönüllü bir bağlılığa yol açar.

Bizleri yaratan Rabbimiz ile ilk sözleşmemizi Kalu Bela'da yapmıştık. *“Rabbin, ademoğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini almış ve onları kendilerine şahit tutarak, ‘Ben sizin Rabbiniz değil miyim?’ diye sormuştu.. Onlar da ‘Evet, buna şahidiz,’ dediler. Kıyamet günü, ‘Biz bundan habersizdik.’*

demeyesiniz." (el-A'râf, 7/172) Ruhlarımız söz vermişti. Sonra bu sözümüzü amellerimizle tasdik edebilmek üzere dünyadaki kulluğumuz için sınanmaya başladık. Bizi bizden daha iyi bilen ve seven Rabbimiz; kurtuluşa erenlerden olmamız için aramızdan elçiler yani peygamberler seçerek bizimle iletişim içinde oldu. Bazen sözlü bazen de yazılı emirler ve tavsiyelerde bulunarak bize her dönem farklı bir din adı altında kurtuluş sözleşmeleri sundu. En son gelen ve en güzel şekilde tekamül etmiş olan İslam dinimiz ve Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.S.) ile Rabbimiz ile olan iletişimimiz zirve yaptı. Çünkü gönderilen en son ve en güzel Kitap olan Kur'anı Kerim içinde geçmişteki dinler, olaylar, peygamberler ve ümmetler hakkında en kapsamlı açıklamalar, uyarılar ve geleceğe yönelik alınması gereken tedbirler yer aldı. Önceki ümmetlerden ve olaylardan ders almamız için sürekli tekrarlanan " ... *artık akıllanmayacak mısınız? ... hiç düşünmüyor musunuz? aklınızı kullanmaz mısınız?*" mealinde ifadelerle biten veya akla vurgu yapan çok sayıda ayetlerle muhatap olduk. Kısacası, İslam dini Rabbimiz ile aramızda yapılan en son, en güzel, ve de öncekileri yürürlükten kaldırıp Kıyamete kadar geçerli olacak olan tek sözleşmedir.

Kelime-i Şehadet ile imzaladığımız İslam sözleşmesi bize bütün Müslümanlar ile kardeş olma şerefini kazandırıyor. "*Ey Allah'ın kulları! Kardeş olun.*" Şeklinde buyuran kutlu bir Önderimiz (S.A.S.) var. İslam'ın ve İslam'a imanın şartlarına uygun bir hayat yaşadığımızda Allah'ın razı olduğu kullar arasına girip Cennet ile ödüllendirilen, Peygamberlere ve iyi insanlara komşu edilip, Cenab-ı Hakkın Cemalini seyretmeye layık bulunanlardan olma imkanı bahşedilmiştir. İslam geldikten sonra halen İslam'a girmeyenlerin durumu malumdur ve bu yazının konusu değildir. Ama İslam içinde olduğunu ikrar edip kulluğunun gereğini layıkıyla yapmayanlar için önemli riskler ve tehlikeler mevcuttur. Kıyametten sonra ölüm dahi öldürüleceğinden sonsuz bir hayat söz konusudur. Dünyadaki tembelliğimiz veya nefsimize düşkünlüğümüz yüzünden sonsuza dek sürecek ahiret hayatını riske etmek kadar tehlikeli bir kumar olabilir mi? Sınırlarını kafamıza göre belirlediğimiz **asgari Müslümanlığımız** ahiret sınavından geçmemize yetecek puanı sağlayacak mı? Kendi nefsim adına bu korkuyu bazen şiddetle hissediyorum. Dizginleri nefsim kaptırıp boş işlerle zaman kaybederken, ibadetlerden kısıp başka şeylerle ilgilenirken unutmuş gibi olsam da etrafta hatırlatan şeyler çok oluyor. En başta ölüm gerçeği. Bediüzzaman Hazretleri ne güzel ifade etmiş: "*Nasihât istersen ölüm yeter. Evet, ölümü düşünen, hubb-u dünyadan kurtulur ve âhiretine ciddî çalışır.*" Hastalıklar, belalar, kazalar, felaketler ve diğer tüm olumsuz şeyler bir yönüyle kul olarak acizliğimizi, dünyanın geçici olduğunu, gerçek adaletin Mahşer Günü yerine getirileceğini bize bildiriyor. Çoğu kere zayıflığımız ile farkına vardığımız aciz kulluğumuz ile şefkat ve merhamet dilenerek sığındığımız Rabbimiz bize teselli, sükunet ve umut veriyor.

İslam'la ilgili sorumluluklarımız bütün hayatımızı kuşatacak şekilde tanımlanmıştır. Her konu kendi çapında önem atfeder. Bu yüzden yazıyı da uzatmamak adına sadece bir konuyu ele alıp bitirmek istiyorum. **İmandan sonra hesabını ilk vereceğimiz borcumuz namazdır.** Namazın önemi ve hikmetlerini ifade etmeye kelimeler, kitaplar yetmez. Kur'anı Kerim'deki emirler ve işaretlerin yanı sıra Sevgili Peygamberimizin atfettiği değer ve savaş cephesinde dahi terk etmemek için gösterdiği hassasiyet muazzam bir kıymete ve gerekliliğe karşılık gelir. Hemen her türlü ibadetin bir özeti niteliğindeki namaz ile günde 5 vakit manevi bakım ve temizliğe mazhar oluruz. Bozulan fabrika ayarlarına döner gibi, kulluğumuzun ve acizyetimizin tekrar farkına varır, yalancı dünya meşgalelerinden bir parça da olsa sıyrılırız. Amirlik, zenginlik, şöhretlik, gibi dünyevi makam ve unvanlar, secde çizgisinde, fakirler, köylüler, işçiler, memurlar gibi toplumun her kesimiyle birlikte sıfırlanır ve kul ile Allah arasında doğrudan bir irtibat sağlanır. Bu irtibatın gücü ve etkisi kulun kimliğinde ve görevinde değil samimiyetinde ve doğruluğunda gizlidir.

İslam'da tarif edilen asgari Müslümanlık İslam ve iman şartlarını kabul edip uygulamayı,

kötülükten kaçınıp iyiliği emretmeyi gerektirir. Takva denilen durum ise daha hassas ve özenli davranmayı, en küçük bir mesele de bile İslam ölçüsünde hareket etmeyi azmettiren bir adanmışlığı ifade eder. Bu nedenle Allah katındaki asıl değerimizi takvamız belirler. Günde 5 vakit namaz kılmak takva demek değildir. Namaz zaten ödenmesi gereken bir borç gibi asli görevimizdir. Namazı hakkını vererek kılmak ve namaz aralarında dahi namazdaymış gibi özenli davranmak takvanın kendisidir. Rabbim takvamızı arttırsın. Müslüman olduğumu iddia edip, namazını düzenli olarak kılmayandan daha deli cesaretli olanı bilmiyorum! Ne büyük bir risktir namaz kılmamak! Namazdan mahrum kalmak ne büyük bir hastalıktır kalplerimiz için! Yarım yamalak, çoğu kere dünya işlerinden sıyrılmadan kıldığımız namazlar acaba kabul edilir mi diye endişeyle beklerken; hiç namaz kılmayıp benim kalbim temiz, insanlara ve hayvanlara iyilik yapıyorum vb. bahanelerle kendini avutanları görünce hayretler içinde kalıyorum. Evet Allah'ın merhameti ve şefkati sınırsızdır. Kimi nasıl yargılayacağına sadece o karar verir. Ama Allah aynı zamanda en Adil olandır. Bizzat emrettiği ve önemle üzerinde durduğu, Resulünün (S.A.S.) en çok söylediği ibadeti yapmayan kişilere, yapanlardan farklı olarak neden hesabını sormasın? Kıldığımız namazların kabul edileceği bile şüpheli iken, kılmadığımız namazlardan kurtulacağımıza inanmak demek, yazılıda boş cevap kağıdı veren öğrencinin geçer not almayı beklemesi kadar saçma ve tehlikeli bir durumdur.

Diğer konuların önemi ve gerekliliğine hanel getirmeksizin, en azından 5 vakit namazı hakkıyla kılmayı kendi asgari Müslümanlık kalıbımıza koymamızın şart olduğunu en başta kendi nefsim ve Müslüman kardeşlerime şiddetle tavsiye ederim. Cümlemizin namaz ve diğer ibadetlerinin kabul olunması ortak duamızdır.